

QUẦN TIÊN HỘI

Hàn Mặc Tử

QUẦN TIÊN HỘI (Viết chưa xong)

Hoa Khôi

Liên hồ đây, bốn mùa Xuân cả bốn
Ngát hương đưa trong gió sớm chơi vơi
Làn nước mát và chưa bao giờ bợn
Vết phong trần đưa lại ở xa khơi.

Ghê thay cho cô Quỳnh Tiên dao động
Xuống đây mà đứng sững để làm duyên
Bao nhiêu cá lặn chìm theo tấm sóng
Bao nhiêu hoa thắm sợ về hồn nhiên.

Các Tiên Khác

Đây mùi đạo vẫn còn thơm ngan ngát
Mà ai cho các chị nói tình yêu?
Ai cho thỏa bao niềm mong rào rạt
Mà ai cho lòng ngọc tỏa phiêu phiêu?

Hoa Khôi

Đã lâu rồi chúng ta xa trần tục
Nỗi thắm thương chôn kín khổ bao nhiêu!
Nên say sưa mơ lòng theo nao nức
Yêu nhau đi, Tình gái, dịu dàng yêu.

Chim Anh Vĩ Bảo Họa Mi

Mi! Mi! Mi! Có nghe trong gió thắm
Có nghe không tình lạ thoảng mùi trai
Có nghe không, lòng ai ra âm ỉm
Không như lòng cô gái ở Bồng Lai.

Hai Chim Trao Đổi Cùng Nhau

Mùi vị ấy bay từ cô gái ấy
Nên ran ran lòng dạ ở chung quanh
Để ý xem nước da cô thắm dậy
Và đôi môi biểu lộ hết xuân tình.

Hoa Khôi

Chị em ơi, chàng làm duyên thái quá
Không hài lòng khi nói đến tình yêu
"Chàng" giả bộ không ưa trò lời lá
Không ưa nhìn bao vẻ gấm hoa thêu!

Huyền Tiên
(nói cùng Quỳnh Tiên)! (1)

Nương nương ơi! Biết nhau từ độ ấy
Tóc xanh thêm và tình đậm đà nhiều
Tao phùng duyên đến bây giờ lại thấy
Lòng nghiêng qua, sóng mắt muốn xiêu xiêu.

Ba đoạn sau mà tôi tính viết nó như thế này: bọn tiên xúm lại vây hai người (Quỳnh Tiên, Huyền Tiên) trong mà bảo rằng "người con trai" ấy là của trời cho. Thế rồi bọn tiên nổi ghen lên. Hai người ấy phải rủ nhau đi trốn tiên hay được liền hè nhau đang đêm hạ san tìm bắt cho được cặp uyên ương ấy. Nghĩa là bọn tiên chạy theo trở về thế gian, bỏ lại những động mây bây giờ thành ra hoang vu cô độc (thư Hàn Mặc Tử cho Trần Thanh Đạm).

(1) Quỳnh Tiên, tức Thương Thương và Huyền Tiên tức Hàn Mặc Tử đi tu tiên rồi giả gái.